

Poreska praksa za avgust 2014.godine

Pitanja i odgovori iz PDV-a od strane 2 - 4

Pitanja i odgovori iz poreza na dobit pravnih lica..... od strane 5 - 5

Pitanja i odgovori - razno od strane 6 - 10

POREZ NA DODATU VRIJEDNOST

1. Oporezivanje PDV-om usluga prevoza koje se vrše u bescarinskoj zoni, odnsono na relaciji od broda do silosa gdje se roba skladišti radi kasnijeg carinjenja i uvoza u Crnu Goru?

U skladu sa članom 3 stav 1 Zakona o porezu na dodatu vrijednost (Sl. list RCG br. 65/01...4/06 i Sl. list CG br. 16/07...40/11,29/13) i člana 2 stav 1 Pravilnika o primjeni zakona o PDV (Sl. list RCG br. 65/02...4/06 i Sl. list CG br. 64/08,30/13), predmet oporezivanja PDV je svaki promet proizvoda i usluga obavljen u zemji uz naknadu koju u okviru obavljanja svoje djelatnosti radi ostvarivanja prihoda.

Članom 30 Zakona o PDV je propisano da je plaćanja PDV oslobođen uvoz proizvoda koji je namijenjen da se:

- a) podnese na uvid carinskom organu i kada je dozvoljeno njihovo privremeno čuvanje, u skladu sa carinskim propisima;
- b) unese u slobodnu carinsku zonu, odnosno u slobodno carinsko skladište;
- c) za njih započne postupak carinskog skladištenja ili postupak uvoza radi izvoza po sistemu odlaganja.

Oslobođenje iz stava 1 ovog člana se odnosi i na promet usluga povezanih sa prometom tih proizvoda.

Oslobođenje od plaćanja PDV iz ovog člana ostvaruje se pod uslovom da proizvodi nijesu stavljeni u slobodan promet i da je iznos PDV pri stavljanju u slobodan promet jednak iznosu koji bi morao biti obračunat, ukoliko bi takav promet proizvoda bio oporezovan prilikom unošenja u Crnu Goru.

Da bi poreski obveznik koji se bavi uslugama prevoza robe u bescarinskoj zoni na relaciji od broda do silosa gdje se roba skladišti radi kasnijeg carinjenja i uvoza u Crnu Goru, koristio pravo na oslobađanje od plaćanja PDV u svojoj knjigovodstvenoj dokumentaciji mora obezbijediti dokumenta na osnovu kojeg se vrši usluga prevoza, odnosno dokument o vrsti usluge i iznosu sporednih troškova (ugovor, račun i dr.), dokument o izvršenoj usluzi prevoza kao i original ili ovjerenu kopiju dokumenta koji se izdaje u skladu sa carinskim propisima a kojim se dokazuje da se radi o usluzi izvršenoj na teritoriji bescarinske zone.

2. Koji je postupak za ispravku PDV usled nemogućnosti naplate?

Članom 20a Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Sl. list RCG", broj 65/01 ...04/06) i ("Sl. list Crne Gore", broj 16/07,40/11,29/13) je propisano da poreski obveznik može, zbog nemogućnosti naplate, ispraviti (smanjiti) iznos PDV, ako na osnovu pravosnažne sudske odluke o završenom stečajnom postupku ili o uspješno završenom postupku prinudnog poravnjanja ne bude isplaćen, odnosno ne bude isplaćen u cjelini. Na isti način može

postupiti poreski obveznik ako dobije pravosnažnu odluku suda o obustavljanju izvršnog postupka, odnosno drugi dokument iz koga se vidi da po završenom postupku nije bio isplaćen, odnosno nije bio isplaćen u cjelini jer je dužnik bio izbrisan iz sudskog registra, odnosno drugih odgovarajućih registara ili evidencija. Ako poreski obveznik naknadno primi uplatu ili djelimičnu uplatu za obavljeni promet proizvoda, odnosno usluga u vezi sa kojim je ostvario ispravku poreske osnovice, dužan je da od primljenog iznosa obračuna PDV.

Takođe članom 48 stav 1,2 i 3 i članom 49 Pravilnika o primjeni zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Sl. list RCG", broj 65/02 ... 16/06,30/13), propisana je naknadna promjene poreske osnovice.

Ako se poreska osnovica naknadno izmijeni usled povraćaja, različitih vrsta popusta (rabat i druge vrste bonifikacija), ili zbog nemogućnosti naplate, tada se može izvršiti ispravka PDV-a.

U slučaju iz stava 1 ovog člana isporučilac i primalac ispravljaju poresku osnovicu, odnosno porez i pretporez. Smanjenje poreske osnovice po osnovu naknadnih umanjena može se sprovesti kod isporučioaca (dobavljača) tek nakon ispravke pretporeza kod primaoca (kupca) o čemu je primalac obavezan pismeno obavijestiti isporučioaca.

Naknadni popusti umanjuju poresku osnovicu samo ako su dati u direktnom međusobnom odnosu isporučioaca i primaoca.

Ako isporučioac mora primaocu platiti ugovorenu kaznu, ta kazna ne umanjuje poresku osnovicu.

Umanjenje poreske osnovice iz člana 20 stav 9 Zakona zbog nemogućnosti plaćanja, vrši se samo ako je nad primaocem otvoren stečajni postupak i ako postupak prinudne naplate potraživanja nije uspio, zbog čega je od strane nadležnog organa obustavljen postupak.

Nastale promjene se evidentiraju i iskazuju preko poreske prijave, u poreskom periodu u kom je nastala promjena (pravosnažna odluka suda odnosno drugi dokument iz koga se vidi da je dužnik izbrisan iz sudskog registra itd.), dok se u knjigovodstvu formira i čuva dokumentacija vezana za promjenu poreske osnovice.

3. Da li preduzeće koje ima veleprodaju knjiga treba da ima fiskalnu kasu, ako kupcima fizičkim licima izdaje fakturu, a plaćanje se vrši preko žiro računa putem administrativne zabrane?

Shodno članu 32 stav 8 Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", br.65/01,... 76/05 i 16/07,29/13) poreski obveznik koji promet proizvoda, odnosno usluga naplaćuje u gotovini obavezan je taj promet iskazivati preko poreske registar kase.

Članom 73a Pravilnika o primjeni Zakona o porezu na dodatu vrijednost («Službeni list RCG», br. 65/02, ... 79/05 i 16/06 i «Službeni list CG», br.64/08,30/13) je propisano da pravna lica i preduzetnici koji nijesu obveznici poreza na dodatu vrijednost, a koji promet proizvoda, odnosno usluga naplaćuju u gotovini, obavezni su taj promet iskazivati preko registar kasa ili putem posebnih računa, prethodno ovjerenih od strane nadležnog poreskog organa.

Uredbom o upotrebi poreske registar kase i načina evidentiranja prometa proizvoda i usluga preko registar kase (»Sl. List CG« br. 27/08,08/12), bliže je uređen pojam i upotreba poreske registar kase i način evidentiranja prometa, odnosno usluga koji se naplaćuju u gotovom preko te kase.

Uredbom je precizirano da poreski obveznici koji isporuku proizvoda i usluga naplaćuju u gotovom, obavezni su koristiti isključivo poreske registar kase koje imaju dozvolu za upotrebu od strane Ministarstva finansija, koje su tehnički ispravne i evidentirane kod nadležnog poreskog organa.

Dakle, na osnovu navedenog, lica koja ostvaruju promet u gotovini dužna su registrovati taj promet preko fiskalne kase.

Iz vašeg pitanja smo razumjeli da preduzeće ima veleprodaju, a naplata proizvoda bi se vršila po osnovu izdate fakture, na žiro račun prodavca. Ukoliko se radi o ovakvoj vrsti prodaje u svrhe kontrole evidentiranja prometa, neophodno je na uvid pružiti dokaz da se roba ne naplaćuje u gotovini, odnosno ugovor sa korisnicima proizvoda, da bi se na nesumljiv način utvrdilo da se radi o proizvodima koji se ne naplaćuje u gotovini.

4. Da li se prilikom pružanja usluga ekonomske propaganda firmama iz inostranstva, obračunava PDV?

Osnovno načelo kod određivanja mjesta oporezivanja usluga je da se PDV plaća prema mjestu obavljene usluge. Mjestom izvršenog prometa usluga, shodno članu 17 stav 1 Zakona o porezu na dodatu vrijednost (Sl. list RCG br. 65/01...4/06 i Sl. list CG 16/07...40/11), smatra se mjesto u kojem poreski obveznik, koji pruža oporezive usluge, ima svoje sjedište ili poslovnu jedinicu iz kojeg obavlja usluge ili stalno, odnosno uobičajeno prebivalište, ako nema sjedište ili poslovnu jedinicu.

Važno je naglasiti da se u javnosti pod pojmom ekonomske propagande podrazumijeva veliki spektar usluga koje su u vezi sa prometom proizvoda. Naše je mišljenje, a na to ukazuje i sudska praksa da se, u svrhu oporezivanja, pod uslugama ekonomske propagande

podrazumijevaju poslovi saopštavanja prodajnih poruka o svojstvima, kvalitetu i načinu korišćenja proizvoda.

Članom 17 stav 3 navedenog Zakona je propisano da se za određene usluge mjestom izvršenog prometa smatra sjedište, odnosno prebivalište primaoca usluge među kojima su i usluge ekonomske propagande. Ako se usluge obavljaju u poslovnoj jedinici, mjestom izvršenog prometa smatra se mjesto poslovne jedinice.

Za nastanak obaveze obračunavanja PDV-a, kod usluga iz člana 17 stav 3, bitno je utvrditi stvarnog primaoca usluge i njegovo sjedište, odnosno prebivalište, što praktično znači da za navedene usluge, ukoliko se pružaju licima kojima je sjedište, odnosno prebivalište u inostranstvu, ne postoji obaveza obračunavanja PDV-a u Crnoj Gori, odnosno da bi ta lica trebala obračunati i platiti porez u svojoj zemlji.

POREZ NA DOBIT PRAVNIH LICA

1. Tumačenje člana 19 Zakona o porezu na dobit pravnih lica.

Članom 19 Zakona o porezu na dobit pravnih lica("Sl. list RCG", br. 65/01, 12/02, 80/04, "Sl. list Crne Gore", br. 40/08, 86/09,14/12,61/13) je propisano da kamate i pripadajući troškovi prema povjeriocu sa statusom povezanog lica priznaju se na teret rashoda u visini koja ne

prelazi troškove kamata na otvorenom tržištu, ako ti troškovi ne prelaze iznos koji je stvarno plaćen.

Mišljenja smo da se odredba “ako ti troškovi ne prelaze iznos koji je stvarno plaćen” odnosi na to, da se u troškove poslovne godine ne može unijeti ukupan iznos obračunatih kamata i pripadajućih troškova (na što se nailazilo u praksi-kontrolom poreskih obveznika), već troškovi mogu biti opterećeni samo iznosom stvarno plaćenih kamata u toj godini, jer shodno čl.39 Zakona poreski period za koji se obračunava porez na dobit je finansijska godina i porez na dobit se obračunava nakon isteka finansijske godine ili drugog perioda utvrđivanja poreza, prema poreskoj osnovici ostvarenoj u tom periodu.

2. Koji je postupak oporezivanja isplate neraspoređene dobiti osnivaču iz Austrije s obzirom da je nedavno potpisan Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja između Crne Gore i Republike Austrije?

Odredbama člana 29a Zakona o porezu na dobit pravnih lica (SI list RCG br.65/01..i SI list CG br.86/09,61/13) kod obračuna i isplate poreza po odbitku nerezidentnim pravnim licima je predviđeno da se primjenjuju odredbe Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, pod uslovom da nerezident dokaže status rezidenta države sa kojom je Crna Gora zaključila Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i da je nerezident stvarni vlasnik prihoda.

Dakle na osnovu navedenog da bi rezident ostvario svoja prava, potrebno je da postoji potpisan i ratifikovan Ugovor između Crne Gore i zemlje čiji je rezident.

Kako je na snazi Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja potpisan između Crne Gore i Republike Austrije, istim je regulisana oblast oporezivanja dividendi.

Dakle, isplatilac prihoda koji se isplaćuju nerezidentnom pravnom licu po osnovu dividendi u svrhe obračuna poreza po odbitku, ukoliko ispunjava uslove iz Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja prilikom isplate dividendi poziva se na odredbe iz ugovora, uz obezbjeđenje dokumentacije koja potkrepljuje ispunjenost uslova, a u svim drugim slučajevima dužan je da obračuna porez po odbitku po stopi od 9% na osnovicu koju činu iznos bruto prihoda.

RAZNO

1. Koji je postupak u vezi prijave na zaposlenje izvršnog direktora u više privrednih subjekata?

Od 1. marta 2010. godine primjenjuje se Pravilnik o obliku i sadržini jedinstvene prijave za registraciju poreskih obveznika, obveznika doprinosa i osiguranika u Centralni registar ("Službeni list Crne Gore", br. 10/10 i 32/10), u dijelu koji se odnosi na registraciju osiguranika za PIO i zdravstveno osiguranje u nadležnim područnim jedinicama Poreske uprave. Članom 3 i 4 Pravilnika, između ostalog definisani su podnosioci Jedinstvene prijave za registraciju, kao i prpratna dokumentacija koja se prilaže uz JPR, a kojom se potvrđuje osnov, odnosno prestanak osnova za PIO i zdravstveno osiguranje.

Na osnovu člana 44 Zakona o radu ("Službeni list Crne Gore", br. 49/08 ...66/12) radno vrijeme iznosi 40 časova u radnoj nedjelji. Članovima 45 i 46 istog Zakona je propisano da se ugovor o radu može zaključiti i sa nepunim radnim vremenom, ali ne kraće od $\frac{1}{4}$ (10 časova) punog radnog vremena. Dakle, zaposleni može u okviru radne nedjelje da zaključi ugovor o radu kod više poslodavaca i na taj način ostvari puno radno vrijeme (npr. kod dva poslodavca po 20 časova, ili kod 4 poslodavca po 10 časova). Članom 58 istog Zakona je propisano da zaposleni koji radi puno radno vrijeme (40 časova) može zaključiti ugovor o dopunskom radu sa istim ili drugim poslodavcem.

Na osnovu mišljenja Ministarstva zdravlja, rada i socijalnog staranja br. 0401-9807 od 16.12.2008.godine, navodi se da nema zakonskih smetnji da se poslovi direktora mogu obavljati i sa nepunim radnim vremenom, ako je to utvrđeno aktom o sistematizaciji. Međutim, nema zakonskog osnova da se funkcija direktora može obavljati na osnovu ugovora o dopunskom radu.

Odredbama člana 3 Zakona o zapošljavanju i radu stranaca ("Službeni list Crne Gore", br. 22/08 i 32/11) je propisano da se stranac može zaposliti, odnosno raditi u Crnoj Gori, pod uslovom da, između ostalog, ima radnu dozvolu. Članovima 11 i 12 istog Zakona je, između ostalog, propisano da poslodavac može rasporediti stranca samo na poslove za koje mu je izdata radna dozvola i da se za isti vremenski period strancu može izdati samo jedna radna dozvola.

Dakle, iz svega gore navedenog, slijedi da se prijava direktora na PIO i zdravstveno osiguranje po osnovu zaposlenja može izvršiti kod više poslodavaca, odnosno maksimum kod 4 poslodavca na 10 časova nedjeljno, ali se ne može prijaviti po osnovu ugovora o dopunskom radu. Ukoliko je direktor stranac, isti se može prijaviti samo kod jednog poslodavca, iz

razloga što poslodavac može rasporediti stranca samo na poslove za koje mu je izdata radna dozvola i da se za isti vremenski period strancu može izdati samo jedna radna dozvola.

2. Postupak spajanja dva preduzeća u jedno, sa pravnog i finansijskog aspekta?

Na osnovu odredbi čl.33 Zakona o poreskoj administraciji Pravno lice je dužno da o svim promjenama koje nastanu u toku poslovanja, a odnose se na upisane podatke u registar, obavijesti nadležnu područnu jedinicu Poreske uprave, u roku od 15 dana od dana nastanka promjene, izuzev za promjenu glavnog mjesta poslovanja, gdje je taj rok 5 dana od dana nastanka te promjene (čl. 30 Zakona).

Članom 22a od stava 1-27 Zakona o privrednim društvima su taksativno navedeni uslovi koje treba ispuniti prilikom spajanja dva preduzeća. Restrukturiranje akcionarskog društva spajanjem može se vršiti kada se jedno ili više društava pripajaju postojećem društvu prenosom cjelokupne imovine i obaveza na to društvo koje u zamjenu emituje akcije akcionarima društava koja se pripajaju ili se dva ili više društava spajaju formiranjem novog društva koje izdaje akcije novoformiranog društva akcionarima društava koja se spajaju. Društvo kojem je izvršeno pripajanje, odnosno koje je nastalo novim osnivanjem naziva se društvo-preuzimalac, a društvo koje je prenijelo imovinu i obaveze naziva se preuzeto društvo.

Odbor direktora društva uključenog u spajanje priprema za skupštinu akcionara pisani izvještaj u kome daje detaljno pravno i ekonomsko obrazloženje razloga i posljedica spajanja i obrazloženje srazmjere zamjene akcija.

Nacrt ugovora o spajanju dostavlja se CRPS-a radi objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore". Društvo objavljuje obavještenje o spajanju u najmanje dva dnevna štampana medija koja se izdaju u Crnoj Gori i to najmanje 30 dana prije dana održavanja skupštine akcionara na kojoj će se razmatrati nacrt ugovora o spajanju.

Spajanje se smatra izvršenim danom registracije kod CRPS-a.

Odredbama člana 6 Zakona o računovodstvu i reviziji ("Službeni list CG", br.80/08 i 32/11) je propisano da su pravna lica dužna da pripreme godišnje finansijske iskaze i konsolidovane iskaze sa stanjem na dan 31. decembra poslovne godine, odnosno na dan registracije statusnih promjena (spajanje, pripajanje, podjela) i na dan donošenja odluke o dobrovoljnoj likvidaciji pravnog lica.

Članom 3 Pravilnika o sadržini i formi obrazaca finansijskih iskaza za privredna društva i druga pravna lica ("Sl. list Crne Gore", br. 05/11) je propisano da pravno lice, koje je u toku izvještajne godine imalo statusnu promjenu ili je nad njim otvoren postupak stečaja, odnosno likvidacije, u godišnjim finansijskim iskazima, u koloni za tekuću godinu, prikazuje

podatke o poslovanju za cio izvještajni period objedinjeno u neto iznosu, i to posle prebijanja rezultata utvrđenog prije i poslije navedene promjene. Na svim obrascima pravnog lica, stavlja se naznaka "statusna promjena", "stečaj" ili "likvidacija".

Pravno lice, iz stava 1. ovog člana u godišnjim finansijskim iskazima unosi podatke o poslovanju za sve učesnike u statusnoj promjeni, a u napomenama objelodanjuje informacije o učesnicima i vrsti promjene.

Pravno lice, koje je nastalo osnivanjem poslije statusne promjene, prikazuje podatke kao novoosnovani obveznik. Novoosnovano pravno lice, prikazuje podatke o poslovanju u izvještajnoj godini u periodu koji je kraći od kalendarske godine ili je najviše jednak kalendarskoj godini, ali ne prikazuje stanje na dan 1. januara izvještajne godine, kao ni poslovanje u prethodnoj godini. Na svim propisanim obrascima pravno lice, ostavlja naznaku "novoosnovani".

Pravno lice koje je u izvještajnom obračunskom periodu postalo matično konsolidovane podatke dostavlja kao novoosnovano pravno lice iz stava 3. ovog člana, pri čemu na svim obrascima stavlja naznaku "novokonsolidovani".

Takođe je članom 4 i 5 ovog pravilnika propisan postupak popunjavanja pozicija finansijskih iskaza – obrazaca (bilansa stanja/bilansa uspjeha) kod pravnih lica kod kojih su se dogodile statusne promjene.

Što se tiče obaveze revizije finansijskih iskaza shodno članu 12 stav 1 Zakona o o računovodstvu i reviziji, revizija finansijskih iskaza je obavezna za akcionarska društva, velika pravna lica i matična pravna lica koja zajedno sa zavisnim pravnim licima, ispunjavaju uslove za svrstavanje u kategoriju velikih pravnih lica.

Na osnovu navedenog mišljenja smo da su pravna lica dužna da Poreskoj upravi dostave finansijske izvještaje i konsolidovane iskaze u skladu sa MRS/MSFI u gore zakonom propisanim rokovima, sa izuzećem da se finansijski iskazi u slučaju statusnih promjena podnose i u toku godine na dan registracije statusne promjene.

Dakle, ukazano je sa pravnog i finansijskog aspekta koje zakonske odredbe treba ispuniti uz validnu knjigovodstvenu dokumentaciju kako bi spajanje dva preduzeća bilo izvršeno u skladu sa zakonskim normama koje regulišu ovu oblast.

3. Poreski tretman prometa oružja?

Nabavka, držanje, nošenje, proizvodnja, prevoz i proizvodnja oružja i municije, kao i način postupanja sa oružjem obavljaju se pod uslovima utvrđenim Zakonom o oružju (Sl.list RCG.br49/04...40/11).

Nadzor nad sprovođenjem predmetnog zakona je u nadležnosti Ministarstva unutrašnjih poslova.

Šta se smatra oružjem je propisano odredbama člana 2 predmetnog zakona dok je razvrstavanje oružja prema kategorijama precizirano članom 10 istog zakona.

Treba naglasiti da je zabranjeno nabavljanje, držanje i nošenje oružja iz kategorije „A“, dok se oružje iz kategorije „B i C“, može nabavljati samo uz odgovarajuću ispravu o oružju i prijavu organu državne uprave nadležnom za unutrašnje poslove.

Shodno odredbama člana 14 Zakona o oružju vlasnik oružja je fizičko lice, privredno društvo i preduzetnik koji posjeduje registrovano oružje, dok je ovlašćeni trgovac oružjem privredno društvo i preduzetnik koji je u skladu sa ovim zakonom, ovlašćen za promet oružja i municije. Oružje iz kategorije „B“, može se nabavljati samo na osnovu odobrenja dok je ovlašćeni trgovac oružjem dužan da o prodaji oružja obavijesti Ministarstvo unutrašnjih poslova najkasnije u roku od 8 dana od dana prodaje oružja.

Vlasnik oružja koji proda oružje drugom licu dužan je da, u roku od osam dana od dana prodaje, objavi oružje kod ministarstava.

Dakle, prometom oružja i municije mogu se baviti privredna društva i preduzetnici, a da bi obavljali ovu djelatnost moraju imati dozvolu koju izdaje Ministarstvo unutrašnjih poslova koja se odnosi na bezbjedan smještaj i čuvanje oružja i municije. Dozvole za obavljanje trgovine kontrolisanom robom izdaje Ministarstvo ekonomije, dok kontrolu nabavke, držanja, nošenje, proizvodnje, prometa i prevoza oružja vrši policija.

Kad je u pitanju poreski tretman oružja, pod pretpostavkom da ga obavljaju pravna lica i preduzetnici koji posjeduju za to posebno odobrenje, takav promet ukoliko se radi o PDV obveznicima podliježe obavezi obračuna PDV po opštoj stopi od 19%, s obzirom da zakonom o PDV nijesu propisana oslobodjenja niti niža stopa za ovakvu vrstu prometa.

U slučaju kada se radi o prometu između fizičkih lica vlasnika oružja, pozitivnom zakonskom regulativom, odnosno poreskim zakonima na osnovu kojih postupaju Poreska uprava, odnosno vrši obračun i naplatu poreza, ovakav vid prometa ne podliježe oporezivanju iako je u prošlosti ranijim zakonskim rješenjima bio obuhvaćen. Naravno promet oružja između fizičkih lica može se odvijati samo uz ispunjenje uslova propisanih Zakonom o oružju.

4. Koje su olakšice odnosno poreska oslobodjenja pri zapošljavanju pripravnika?

Shodno članu 32, 32a i 32b Zakona o porezu na dohodak fizičkih lica je propisano da poreskom obvezniku koji otpočne obavljanje djelatnosti u privredno nedovoljno razvijenim opštinama, obračunati porez za prvih osam godina umanjuje se u iznosu od 100%.

Ukupan iznos poreskog oslobodjenja iz stava 1 ovog člana za period od osam godina ne može biti veći od 200.000,00 eura.

Prva godina u kojoj se ostvaruje pravo na poresko oslobodjenje iz stava 1 ovog člana počinje da teče danom upisa u odgovarajući registar, u skladu sa zakonom.

Poreskim obveznikom, u smislu stava 1 ovog člana, ne smatra se lice koje je u periodu od tri godine koje prethode otpočinjanju obavljanja djelatnosti prestalo da postoji, odnosno prekinulo poslovanje u istoj ili sličnoj djelatnosti.

Ako je poreski obveznik u periodu iz stava 1 ovog člana korisnik državne pomoći u skladu sa posebnim propisom, odnosno ostvario pravo na poresko oslobodjenje za novozaposlena lica, u skladu sa posebnim propisom i/ili članom 32b ovog zakona, ukupan iznos oslobodjenja ne može biti veći od iznosa iz stava 2 ovog člana.

Izuzetno od stava 5 ovog člana, pravo na poresko oslobodjenje iz st. 1 do 5 ovog člana nema poreski obveznik koji je korisnik državne pomoći dodijeljene zbog suočavanja sa poteškoćama u poslovanju, u skladu sa posebnim propisom kojim se uređuje dodjela državne pomoći.

Poresko oslobodjenje iz st. 1 do 5 ovog člana ne odnosi se na poreskog obveznika koji posluje u sektoru primarne proizvodnje poljoprivrednih proizvoda, transporta, brodogradilišta, ribarstva, čelika, trgovine i ugostiteljstva, osim primarnih ugostiteljskih objekata.

Pravo na poresko oslobodjenje iz člana 32 ovog zakona ostvaruje se na osnovu zahtjeva poreskog obveznika koji se podnosi nadležnom poreskom organu, u roku od 30 dana od dana upisa u odgovarajući registar, u skladu sa zakonom.

Poreski obveznik iz stava 1 ovog člana dužan je da za period korišćenja poreskog oslobodjenja podnese nadležnom poreskom organu izjavu o bilo kojoj drugoj državnoj pomoći primljenoj tokom prethodnih fiskalnih godina, uključujući i oslobodjenja iz člana 32b ovog zakona.

Izjavu iz stava 2 ovog člana poreski obveznik podnosi istovremeno sa godišnjom prijavom poreza na dohodak, odnosno zahtjevom za plaćanje poreza u paušalnom iznosu.

O zahtjevu iz stava 1 ovog člana poreski organ odlučuje rješenjem.

Poreski obveznik iz člana 32 ovog zakona, koji na neodredjeno vrijeme ili najmanje na pet godina zaposli lice, oslobodja se obaveze plaćanja obračunatog i obustavljenog poreza iz zarade za tog zaposlenog, za period od četiri godine od dana zasnivanja radnog odnosa.

Zaposlenim licem iz stava 1 ovog člana smatra se lice koje se nalazi na evidenciji Zavoda za zapošljavanje Crne Gore duže od tri mjeseca, sa kojim je poslodavac zaključio ugovor o radu u skladu sa zakonom kojim se uređuju prava i obaveze zaposlenih po osnovu rada, a koje ima prebivalište u nedovoljno razvijenoj opštini.

Zaposlenim licem iz stava 2 ovog člana ne smatra se lice koje je prije zasnivanja radnog odnosa bilo zaposleno kod lica koje je osnivač ili je povezano lice sa poslodavcem kod koga zasniva radni odnos, nezavisno od toga da li je postojao prekid radnog odnosa.

Poresko oslobodjenje iz stava 1 ovog člana ostvaruje se pod uslovom da je ostvaren neto porast broja zaposlenih u odnosu na prosječan broj zaposlenih kod tog poslodavca za poslednjih 12 mjeseci.

Ako poreski obveznik raskine radni odnos sa novozaposlenim licem prije isteka pet godina od dana zasnivanja radnog odnosa, osim na zahtjev zaposlenog, dužan je da, u roku od 30 dana

od dana raskida radnog odnosa, uplati porez koji bi platio da nije koristio poresko oslobodjenje iz stava 1 ovog člana.

Izuzetno od stava 5 ovog člana, poslodavac nema obavezu vraćanja poreza, koji bi platio da nije koristio poresko oslobodjenje iz stava 1 ovog člana, u slučaju težih povreda radnog odnosa od strane zaposlenog, prethodno dokazanih u postupku propisanom zakonom koji reguliše rad i radne odnose.

Dakle, ukoliko se radi o poreskom obvezniku čije je sjedište firme na području nedovoljno razvijenih opštinama i koji otpočne sa obavljanjem djelatnosti može koristiti pravo na poresko oslobodjenje u dijelu poreza na dohodak i dijelu plaćanja obračunatog i obustavljenog poreza iz zarade zaposlenog, uz ispunjenje naprijed citiranih odredbi zakona, dok u svim ostalim slučajevima nije propisano oslobodjenje.